

den direkte ned i statskassen uden lov. Hvor er linjen i den politiske proces, som statsministeren har ansvaret for?

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Vil statsministeren vise Folketinget den respekt at svare på, hvad der bliver spurgt om?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja.

Formanden:

Hr. Uffe Ellemann-Jensen – Nej, hr. Uffe Ellemann-Jensen har opbrugt sin taletid. Der er kun to gange et minut, men hr. Helge Sander har stadig noget tilbage.

Helge Sander (V):

Jamen det er også ret enkelt at spørge nu med den arrogance, som statsministeren udviste her.

For vi må jo sige til statsministeren: Vi har ikke tekniske spørgsmål til skatteministeren, for vi erkender, at man har et flertal, som man har fået igennem til den anden side i salen, og det er selvfølgelig, hvad man må respektere i et demokrati og et folkestyre.

Det, vi har spurgt statsministeren om i dag, og vi gentager, er: Finder statsministeren det rimeligt, at man anvender den her fremgangsmåde, hvor man altså forringer erhvervslivets likviditet med omkring 3 mia. kr.? Så enkelt er det. Finder statsministeren det rimeligt?

Formanden:

Ønsker statsministeren ordet?

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg hørte, at statsministeren sagde, at statsministeren godt ville besvare spørgsmålet. Og sådan som jeg har hørt det indtil nu, har der ikke fundet nogen besvarelse sted. Kan statsministeren besvare spørgsmålet?

Formanden:

Jeg mener, at hr. Helge Sander har stillet spørgsmålet. [Afbrudelse]. Hvis statsministeren ikke svarer, så har man ikke flere muligheder. Altså man stiller spørgsmål til ministeren, og hvis der så kommer et svar, er der åbnet for en omgang til, men når ministeren ikke svarer, så er spørgsmålet sluttet. [Afbrudelse]. Vi kan diskutere disse ting efter mødet, men jeg er nødt til at holde mig til forretningsordenen, sådan som den udlægges af Folketingets jurister. [Afbrudelse].

sel. Altså, jeg må fastholde, at hvis statsministeren ikke ønsker at sige noget nu, så er spørgsmålet efter forretningsordenen sluttet. Det er, om jeg så må sige, den udlægning, som Folketingets jurister har givet mig, og den er jeg nødt til at rette mig efter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2191

3) Til miljø- og energiministeren af:

Christian Mejdahl (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange steder i Nordeuropa, herunder Danmark, man finder den nordeuropæiske lindeurskov, og vil ministeren oplyse, hvilke skarvtyper der yngler på Ormø, og hvor mange der findes af den pågældende skarvtype i Danmark og Europa?«

Skriftlig begrundelse

Lindeurskoven, der er den ældre stenalderes sidste skovtype, kender spørgeren blandt andet fra Ormø, hvor den er meget truet af skarverne.

Christian Mejdahl (V):

Skarvens fortræffeligheder og især skarvens skadevirkninger har jo tit været fremhævet, men når man snakker skadevirkninger, så er det som regel skadevirkninger over for fisk, over for fiskernes grej og over for rugende fugle.

Det er sjældnere, at man snakker om skadevirkning, som sker på plantevækst, og i det tilfælde her, som spørgsmålet drejer sig om, er det lindeurskoven på Ormø, som er uerstattelig, og som lider katastrofalt under skarvens fremmarch. Det er baggrunden for mit spørgsmål.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Lindedomineret urskov, som den var fremherskende i bl.a. i Danmark i stenalderen, findes ikke intakt i større omfang noget sted i Europa. Overalt er der tale om, at der gennem tiderne er sket en så stærk arealindskrænkning og en så stor menneskelig påvirkning med hugst, dræning m.m., at de tilbageværende områder ikke kan betegnes som urskov.

For at der kan være tale om urskov, skal der være tale om årtusinders uforstyrret udvikling resulterende i en særlig struktur samt indhold af særlige arter. I Danmark findes der skønsvist